

ligger vi blot på en reduktion på 20 pct., som jo er under det, der ligger i anbefalingerne om 25-40 pct. for ilandene i forlængelse af Balimødet. Er det virkelig tilfredsstillende set med Venstres øjne, at man siger: O.k., 20 pct. er også svært at nå, og derfor må vi bare konstatere, at det er ambitiøst?

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi skal fra dansk side gå foran. Det har vi gjort i forhold til Kyoto, hvor EU rent faktisk er det eneste område, som i virkeligheden efterlever Kyotoaftalen og leverer de CO₂-reduktioner, som står i Kyotoprotokollen. Også fremadrettet er Venstre indstillet på, at vi skal ligge i front og være blandt de lande i verden, der reducerer deres udledninger af CO₂ allermost.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, fru Mette Gjernskov.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Mette Gjernskov (S):

Der er gået kuk i klimaet. Vores klode står over for enorme forandringer, og de er allerede i gang. Storme, oversvømmelser og tørke bliver en del af dagligdagen. Men hvor alvorligt er det? Hvad kommer der præcis til at ske? Det ved vi faktisk ikke. Vi spørger forskerne, og de siger: I må handle, og I må handle nu. De siger, at klimaforandringerne skyldes vores CO₂-udledning, og de siger, at vi skal holde temperaturen nede under en stigning på 2 grader celsius.

Hvorfor det? spørger vi. Fordi vi simpelt hen ikke kan overskue konsekvenserne af en stigning af temperaturen på over 2 grader. Vi får sat nogle mekanismer i gang, som vi ikke kender konsekvenserne af. Det er den største fare. Vi ved, at tørke og oversvømmelser kan få katastrofale følger for mennesker i mange egne af verden. Vi ved, at det kan skabe hungersnød, og vi ved, at hungersnød skaber ufred og konflikter. Mennesker slås om ressourcerne, mennesker flygter fra katastroferne, og vi risikerer folkevandringer og flygtningestrømme af hidtil usete dimensioner.

Derfor skal vi altså holde temperaturstigningen under 2 grader. Derfor er det afgørende nødvendigt, at vi får lavet en global aftale om

klimaet, som virkelig rykker. Derfor skal vi holde fast i, at ilandene skal reducere deres CO₂-udslip med 25-40 pct. i 2020, som vi også lagde vægt på på Bali. Vi skal holde fast i, at EU skal reducere med 30 pct., og vi skal holde fast i, at ilandene forpligter sig til at overføre bæredygtig teknologi til ulandene og hjælper dem med at tilpasse sig de klimaforandringer, som vi ved vi ikke kan forhindre.

Derfor skal vi ikke købe varm luft i ulandene, men reelt sikre, at vores investeringer i ulandene fremmer vedvarende energi og energieffektivitet. Derfor må vi også sikre reduktionsmål i luftfart og skibstrafik.

Det er jo sådan, at vi i Danmark og i den vestlige verden i det hele taget har eksporteret en stor del af vores tunge industri til de fattige lande, fordi de har billigere arbejdskraft. Dermed kan de producere billigere, og vi kan købe varerne billigere, end vi selv kan producere dem. Men det betyder også, at vi har eksporteret vores problemer med udledning af klimagasser. Det betyder altså, at de risikerer, at vi siger: Nu må I se jeres egen sø.

Det er ikke rimeligt. Vi må påtage os vores del af ansvaret. Vi kan ikke bare sige til de fattige lande: Hovsa, vi kom desværre til at ødelægge klodens fremtid, vi ville jo gerne have rigdom, velfærd og fremgang; nu har vi nogle klimaforandringer, så nu må I lade være med at købe biler, og nu må I lade være med at købe kød, for så ødelægger I sandelig kloden endnu mere.

Nej, de fattige lande skal selvfølgelig have fair udviklingsmuligheder, og så må det altså være vores ansvar at hjælpe dem med, at deres udvikling bliver bæredygtig. Det er i alles interesse.

Nu er spørgsmålet så, hvordan Danmark skal tage lederskabet frem mod topmødet i 2009. Det kan vi gøre ved at være klimadiplomater, men for at få verden til at lytte til et lille land, for at få et lille land til at være landet med en stor stemme kræver det troværdighed. Så kan det ikke nytte noget, at statsministeren spiller tiden sammen med Bjørn Lønborg. Verden skal tro på os, når vi siger, at der er behov for handling, og at det kan lade sig gøre at handle. Vi skal vise vilje til at reducere vores eget udslip af klimagasser, og vi skal vise, at man godt kan have vækst og velfærd, samtidig med at man er ansvarlig og bæredygtig på klimafronten.

Derfor er vi dybt, dybt skuffede. Vi er dybt skuffede over regeringens hidtidige klimaindsats. Derfor handler de sidste 6 spildte år, hvad